

Irena Mondeková

*Haiku
a hříčky*

Irena Mondeková

Haiku a hříčky

Jaro

bělavé kvítky

roztočil vítr – sem tam

sněhová vločka

vůně šeríku

oživila starý lom -

kukačka volá

žába na žábě –

láska něco unese

cestou z jezírka

fábory májky

opršel květnový déšť-

šustí ve větru

žáby na cestě –
od patníku k patníku
chodí procesí

čmelák odlétá -

triangl ve zvonkohře

pohoupal vánek

kohout se točí

na věži kostelíka

jitřní hvězdě vstříc

pomerančovník -
po odkvětu dozrály
jen mandarinky

ta vůně - shluk včel!

kolem živého plotu

nedá se projít

Léto

vlající uši -

stín balónu na louce

pes nedohoní

drozdí snídane -

kus listu z konvalinky

hlt vody z louže

kačer obsadil

střílnu na zámecké zdi –

hlídá jezírko

nektar z bodláku

pulsuje spleť žilek

křídel v perleti

vlaštovky loví

pod kovadlinou mraků -

cikády ztichly

řeka zrcadlí

hlavy brodivých ptáků

a vodní narcis

Labuť a Lyra

na molu Mléčné dráhy

nevyšly z módy

motýlí balet

nad odkvetlým bodlákem -

hojnost již končí

stín ptačích křídel

po listech stromu

lehce a letmo

divoké víno

časem obrostlo zídku

slunečních hodin

včela dělnice

ukládá si do pláství

rozlítaný svět

úhoři se třou

v moři Sargasu – do řek

vplouvají hadi

Podzim

slámu v trámoví

rozfoukává povětrí -

smutek prázdných hnízd

chuchvalci jmelí

obtěžkaná osika -

za Jidášův hřích?

noční ulicí

listím údery kopyt

na hřbetech podzim

koleje končí –

Pegas a Andromeda

už vystoupili

mlha na blatech -

grošáci postávají

v rašeliništi

v pevném objetí

vodu staré kamence

upíjí břečťan

netopýr usnul -
ve zteřelém vikýři
vyčkává kočka

nízký jalovec

vyhnal větve do výšky –

nepřeskočím jej

hráči podzimu

vyložili pod stromy

žaludový list

konečky větví

skryly zornici světla –

zbyl mrazivý stín

shrabané listí

vyhazují malé dlaně

zpět do větví

loví se rybník –

vítr ukládá do brázd

šupinky mraků

kačer prostrčil

hlavu mřížemi v parku –

kachno! stmívá se...

v koruně švestky

vidím pár suchých listů /

tlesknu – a frr – frr!

poštovní holub
na telegrafním drátu -
donesl zprávu?

vrabec a holub -
posílají si zprávy
na tísňivé lince?

šustění křídel -
přidávají se další
a další ptáci

kroky lupiče?

veverka a povětrí

sklízí ořechy

černí motýli

pijí švestkovou šťávu -

křídla jim těžknou

Zima

zima odkrývá
letní byty pro ptactvo-
hnízda v korunách

mříž zdá se pevná –

ohlídá obraz na skle

až vyjde slunce?

skalková růže

vykvetla do mrazíku

na jediný den

zateplený byt

v hlíně pod kamenem-

hlemýždí domek

když ptáci mlčí

schouleni do náručí

skrýší ve větvích

rampouch na slunci -
po kapkách hloubí jamku
jarním kuličkám

tající rampouch-

kočka má mokrou tlapku –

uloví kapku?

zima odkrývá

letní byty pro ptactvo –

hnízda v korunách

Zen

kaple u cesty -
skrývá v zazděné nice
schránku úmluvy?

samota těla

měřena pěti kroky

ve zdech poustevny

zvolněným krokem
ambitem tiché kaple –
slyšme zpěv ptáků

v pusté poustevně
visí pár netopýrů –
mniši bez kápi?

vychází slunce -
rafička hodin těsná
do půlkruhu čas

ovce se sběhly

kolem venkovské fary -

pastýř je blízko

ze sena leze slepýš

jsem to já kdo na skále

ho už nevidí

uvnitř králíkárny
pelech s mladými /
z boku králičí kožky

hrnou se z boudy

vytřepat z křídel zimu -

jen kvočna nejde

hlasitě přede
na klíně uhýčkána
zatnula dráčky

po pruzích v nebi

pohled stíhá greeny –

protínají se

čas jde proti nám
napíná do hmatníku
zdvojená echa strun

v šálku horký čaj –
kolik nálevů ještě
než přijde jaro?

do kůry stromu

nožík vyryl dvě srdce –

kolik je to let?

Copyright

Irena Mondeková
Haiku a hříčky

Autorka: Irena Mondeková
Vydal: Martin Kolářek - E-knihy jedou
1. el. vydání
Praha, 2018
Česky

ISBN:
978-80-7589-652-0 (ePub)
978-80-7589-653-7 (mobipocket)
978-80-7589-654-4 (pdf)